

tarolással, anélkül, hogy valami érezhető veszteségtől kellene tartani, míg a gyertyánnál, ha a vágás ugyanabban az időben történik, már 20% veszteség mutatkozik. A tölgynél a sarjnövésben nevezetesebb apadás áll be, ha a vágást június hónapig halasztjuk.

Végül összefoglalva kísérleteinek eredményeit, alábbi következtetésre jut:

A márczius 15-étől augusztus 15-éig terjedő időszak alatt a tölgy, gyertyán és bükk-sarjerdőkre nézve legkedvezőtlenebb az augusztus közepén, legelőnyösebb pedig az április közepén eszközölt vágatás. Előnyösnek mondhatjuk továbbá a tölgynél még a márczius és május havi, a gyertyánnál a márczius havi vágásokat.

E mellett azonban M. Bartet újból is megemlíti, hogy kísérleteit meglehetősen zord éghajlat alatt és sekély talajnál végezte. Már pedig a dolog természetéből kifolyólag is ennek a két tényezőnek: a talajnak és éghajlatnak a sarjak képzésénél nevezetes szerepet kell játszaniok s így minden esetre feltehető, hogy ha ily vizsgálatok mélyebb talajnál és a Lorraineinél szelidebb éghajlat alatt eszközölnének, az eredmény is más lehet.

Az 1890. évi erdészeti államvizsgák.

I.

Az idei tavaszi államvizsgák május hó 12-ike és 30-ika között tartattak meg. A vizsgálóbizottságban Bedő Albert országos főerdőmester és ministeri tanácsos elnöklete alatt Hoffmann Sándor m. kir. főerdőtanácsos és Fekete Lajos m. kir. erdőtanácsos és akadémiai tanár mint vizsgálóbiztosok és Garlathy Kálmán m. kir. közp. főerdőrendező mint vizsgálóbiztos és jegyző vettek részt.

A vizsga letételére összesen 43-an kértek engedélyt. Ezek közül feltétlen engedélyt nyertek 29-en és feltételes engedélyt 14-en.

Az engedélyt nyertek közül megjelent a vizsgára 36, elmaradt 7.

Az írásbeli vizsga május 12-én és 13-án folyt le az

Országos Erdészeti Egyesület székházának nagytermében s ezen alkalommal az Országos Erdészeti Egyesület és a selmeczi m. kir. erdőakadémia által javaslatba hozott 4—4 kérdés közül a következő négy írásbeli kérdés adatott fel megoldásra:

I. kérdés. Egy 10 holdas bükkvágásba annak idejében 500 darab tölgyesemetét kívánunk elegyíteni. A bükkelvény akkor már 30—40 *cm* magas fog lenni.

Milyen csemetékkal fogunk ezélt érhetni? mennyibe fog kerülni a 10 holdas vágásnak beültetése a szokásos napszámber mellett? mekkora lesz a csemetekert? figyelembe véve az összes körülményeket, mekkorák lesznek az ideiglenes csemetekert összes költségei?

II. kérdés. Két szomszédos erdőbirtokos erdejének közös határvonalát kiegyenlítvén, az egyik egy 60 kat. hold kiterjedésű, 0·8 zárlatu 100 éves lúczfenyvest, a másik egy 75 kat. hold kiterjedésű, 3 éves lúczfenyővel teljesen beerdősített vágást és ezenkívül egy 120 holdas, teljes zárlatu, 20 éves lúczfenyő-fiatalost engedett át talajjal együtt szomszédjának, oly megállapodással, hogy az átengedett részletek értékkülönbségét az, a ki többet kapott értékben, pénzben téríti meg a másiknak.

A termőhelyi jóság mind a három részletnél egyenlő és a hivatalos „Erdészeti segédtablák“-ban közölt lúczfenyő termési tablák III-ik termőhelyi osztályának felel meg.

Az első birtokos az átengedett 60 hold folytatásában lévő vágásainak fakészletét az utóbbi években a következő átlagárákon értékesítette: a fakészlet 70°/_o-át köbméterenként 3 frt 50 kr. tőáron; 20°/_o-át pedig köbméterenként 1 frt 10 kr. tőáron; a fakészlet többi része nem volt értékesíthető.

A második birtokos az átengedett vágásterület beerdősítésére holdanként 6 frtot adott ki.

Az adó és kezelési költség nagy átlagban mindkét birtokos erdejénél évenként és holdanként 90 krajczárra rug.

Mekkora értéket képviselnek ezen adatok szerint a kölcsönösen átengedett erdőrészek s illetőleg melyik birtokosnak mekkora összeget kell pénzben megtérítenie a másiknak?

III. kérdés. Egy 20.000 hold kiterjedésű, lúczfenyő-állabokból álló, magas hegységi erdőnek a birtokosa a fűrészáru előállítására alkalmas fa feldolgozására egy fűrésztelepet szándékozik berendezni, oly kikötéssel, hogy az erdőgazdasági üzem a legszigorubb tartamosságra alapittassék.

A területnek egy-egy harmada esik termőhelyi képesség tekintetében a III., IV. illetőleg V. termőhelyi osztályra; az átlagos zárlat pedig 0·8.

A jelzett adatok alapján indokolással megállapítandó:

1. a forda tartama;
2. az évi fatermés (vágástét);
3. a fűrészárura feldolgozható fa mennyisége, feltéve, hogy az elszállítás a fűrészig vizen történik;
4. a felállítandó fűrészkereteknek, illetőleg körfűrészeknek a száma;
5. a kihozható fűrészáru mennyisége;
6. a berendezendő raktári telep kiterjedése;
7. a fűrészáruk elszállítására szükséges egytalpu tutajoknak, illetőleg vasuti kocsiknak a száma, ha a fűrészáru fele részben vizen, fele részben pedig vasuton továbbittatik.

IV. kérdés. Fejtegetendők a nálunk alkalmazásban lévő üzemmódoknak előnyei és hátrányai és megjelölendők azon körülmények és viszonyok, a melyek között a lúczfenyő, illetőleg jegenyefenyő, a tölgy, bükk s végül az

ákáczerdőknel az egyik vagy másik okszerűen alkalmazható.

A szóbeli vizsgák május 16-án vették kezdetüket és május 30-án fejeztettek be.

A 36 vizsgázó közül 3 (8·3%) jelesen, 13 (36·1%) jól és 16 (44·5%) kielégítően képesítettnek találtatott, 4 (11·1%) pedig nem kapott oklevelet.

II.

Az idei őszi államvizsgák október 20-ika és november 14-ike között tartattak meg. A vizsgálóbizottságban Bedő Albert országos főerdőmester és ministeri tanácsos elnöklete alatt Belházy Emil m. kir. főerdőtanácsos és Szécsi Zsigmond m. kir. erdőtanácsos és akadémiai tanár mint vizsgálóbiztosok és Rutska Tivadar kir. főerdőfelügyelő mint vizsgálóbiztos és jegyző vettek részt.

A vizsga letételére összesen 71-en kértek engedélyt. Ezek közül feltétlen engedélyt nyertek 43-an és feltételes engedélyt 24-en. A kért engedély nem adatott meg 4-nek.

Az engedélyt nyertek közül megjelent a vizsgán 57, elmaradt 10.

Az írásbeli vizsga október 20-án és 21-én folyt le az Országos Erdészeti Egyesület székházának kis és nagy termében s ezen alkalommal az Országos Erdészeti Egyesület és a selmeczi m. kir. erdőakadémia által javaslatba hozott 4—4 kérdés közül a következő négy írásbeli kérdés adatott fel megoldásra.

I. kérdés. Valamely község urbéresei erdőilletőség fejében 275 kat. hold kiterjedésű magas hegységi erdőt kaptak. A részletes állableírás a következő adatokat tartalmazza:

Osztagszám	Terület kat. hold	Termőhelyi osztály az Erd. segéd- táblák szerint	Fanem és elegyarány	Állabkor	Zárlat
1	60	IV	{ lúczfenyő 0·5 jegenyefenyő 0·5	27	0·8
2	70	V	jegenyefenyő 1·0	50	0·9
3	50	V	lúczfenyő 1·0	76	0·8
4	35	IV	{ lúczfenyő 0·7 jegenyefenyő 0·3	65	1·0
5	60	IV	{ lúczfenyő 0·2 jegenyefenyő 0·8	16	1·0

Ezen adatok alapján megállapítandó:

1. Indokolással a forda tartama; kiszámítandó:

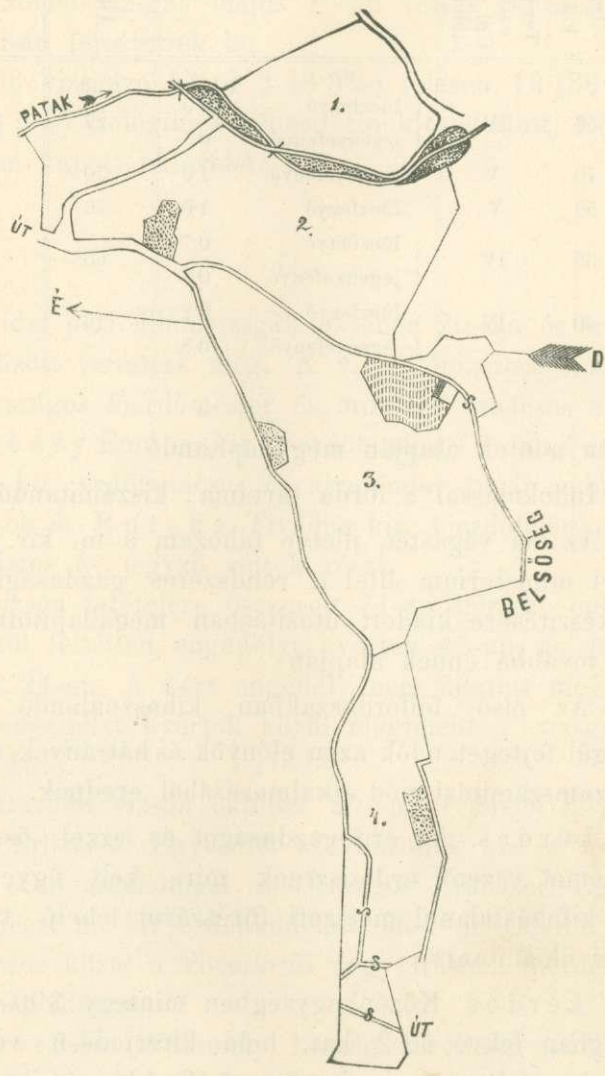
2. Az évi vágástét, illetve fahozam a m. kir. földművelésügyi ministerium által a rendszeres gazdasági üzemtervek készítésére kiadott utasításban megállapított képlet szerint; továbbá ennek alapján

3. Az első félfordaszakban kihasználendő terület.

Végül fejtegetendők azon előnyök és hátrányok, a melyek ezen hozamszámítási mód alkalmazásából erednek.

II. kérdés. Az erdőgazdaságot és ezzel összekötött fűrészüzemet vezető erdőtisztnek mire kell ügyelnie, ha szép és kifogástalanul metszett fűrészárut lehető takarékosan akar előállítani?

III. kérdés. Középhegységben mintegy 300—600 m magasságban fekvő 62·2 kat. hold kiterjedésű véderdőre, melynek térvázlata és a vizsgátevő által kiegészítendő részletes állableírása alább látható, rendszeres gazdasági üzemterv készítendő.

Részletes állableírás.

Osztagszám	Terület k. hold	Talaj és kőzet	Hajlás és lejtőszög	Termőhelyi oszt. a hiv. segédtablák szerint	Fanem és elegy- arány	Állabtor	Zárlat	Mellékállab		
1	8.1	Száras, kőves homokos agyag trachit fölött	Ny. 25—30°	V.	Sarıadzás ujján keletkezett kocsántalan tölgy, 1.0	25	0.6	60—80 éves magból kelt tölgy 0.2 zárlat		
2	20.9		K. 20—25°	IV.				15	0.5	> > 0.3 zárlat
3	22.0		D. K. 25—30°	IV.				15	0.5	> > 0.3 zárlat
4	11.2		K. 25—30°	IV.				20	0.6	—
Ösz.	62.2									

Állapítsa meg a vizsgáttévő az üzem és hozamszabályozást s indokolja azt szakszerűen, állítsa fel az általános üzemtervet, továbbá a részletes tarlasztási, előhasználati, mellékhasználati és felújítási terveket.

IV. kérdés. Felsőbb hatósági rendelet folytán beerdősíteni kell legkésőbb 6 év alatt 480 kat. hold kiterjedésű délvidéki előhegységen lévő kopár területet, mely nyugatról keletnek huzódó, 16—20° hajlású hegyoldalon, délnek fekszik. A terület altalaja dolomit, mely fölött sok dolomittör-

melékkel kevert agyagtalaj terül el, helyenkint majdnem tiszta dolomtkavicsba menve át.

Készítse el vizsgátevő ezen kopár terület beerdősítésének tervezetét, megjelölve a fanemeket, melyeket alkalmaz, a csemete mennyiséget, mely szükséges, a csemetekert nagyságát, melyet megtelepíteni kell; továbbá a mag-szükségletet, munkamennyiséget és átlagos árakat alapján az összes költségeket, melyekbe az erdősítés holdanként és összesen kerül.

A szóbeli vizsgák október 23-án vették kezdetüket és november 14-én fejeztettek be.

Az 57 vizsgázó közül 5 (8.8%) jól és 42 (73.7%) kielégítően képesítettnek találtatott, 10 (17.5%) pedig nem kapott oklevelet.

A folyó évben tehát mindössze 79-en nyertek erdészeti oklevelet.

1890. évi erdőőri szakvizsgák.

VIII. B u d a p e s t e n.

A f. évi erdőőri szakvizsgák Budapesten október hó 20-án vették kezdetüket s november hó 1-én fejeztettek be.

A vizsgázóbizottság tagjai voltak: H a v a s József kir. erdőfelügyelő, mint elnök, K a l l i n a Károly m. kir. erdőmester és O c s á r d Károly m. kir. főerdész-faraktárgondnok, mint vizsgálóbiztosok. Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegyét F a z e k a s Ágoston megyei aljegyző képviselte.

A vizsga letételére 63 vizsgajelölt jelentkezett.

Az írásbeli kérdések a következők voltak:

I. Az erdőbirtokos, kinek szolgálatában a vizsgajelölt áll,